

vilde være sket, hvis vi havde haft den almindelige Valgret, jo ogsaa nogenlunde Nonsens. Nej, det er min Erfaring i alt Fald, at ude i Sogneraadene have de ganske jævnt hen siddet og været lige gode om den Historie, der er lavet; de have haft den samme Forstaaelse af Loven, baade de højstbeskattede og den almindelige Valgrets Mænd, og de have troet i deres Hastværk — thi det kan vel kaldes Hastværk baade i den ene og den anden Henseende —, at det var det bedste, de kunde naa. Naar jeg siger, og naar andres Mening gaar i samme Retning, at det i overvejende Grad eller maaske helt ud skal vise sig, at det er Ligningsmyndighedernes Fejlgreb, der har fremkaldt de uheldige Resultater, som vi med Beklagelse maa erkende ligge for, er det ikke Vrangvillie, der har givet sig Udslag ved dette Arbejde, men det skyldes dels Tidens Knap- heds og dels maaske en ikke absolut glimrende Vejledning ovenfra, dernæst det, at man ikke har gjort sig fortrolig med alle Lovens Detailler, ikke forud beregnet dens Virkning og derfor ikke anvendt den helt ud i alle Ender og Kanter, og endelig skyldes det det, jeg nævnedes den første Dag og nu gentager og senere skal komme tilbage til: Indtægtsangivelsen. Det er der, den store Brist ligger. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) rykkede i Marken med et Forsvar for det Standpunkt, hvorpaa de ærede Socialdemokrater have stillet sig, og udfra hvilket de have angrebet Regeringen og Venstrereformpartiet. Men jeg maa tilstaa, at dette Forsvar — eller man maa jo hellere kalde det det, det er, nemlig et Angreb paa os — ikke virker særlig duperende. Naar det ærede Medlem henviser til, at de have stillet Ændringer angaaende Indkomst- og Formueskatten til Staten, saa kommer det jo ikke det Smør ved, vi her have med at bestille. Her er Spørgsmaalet om Kommuneskatten og ikke om, efter hvilken Skala Statsskatten skal stige. Det ærede Medlem henviser til, at de have stillet Ændringer om, at fremtidige Jordværdistigninger ogsaa skulle komme Staten til gode derved, at der stadig væk lagdes Skat paa den Tid efter anden fremkomne Værdistigning. Men det er just det, der sker nu. Ændringsforslaget var ganske vist fremme, før Loven om Ejendomsskylden var fremme herinde, men ved Ejendomsskylden kom vi til en Beskatning af Værdistigningen. Det ærede Medlem henviser saa til, at de Skattelove, de i sin Tid have stemt for, den 12te

November 1900 — og som jeg meget godt forstaaer, at det er dem ubehageligt at blive mindet om, at de have stemt for — indeholdt noget andet end det, som nu ligger for i de gennemførte Love; de indeholdt nemlig Bestemmelser om større Tilskud til Kommunen. Ja, det gjorde de, men det ærede Medlem sad jo selv i Skattekommissionen og havde vistnok ogsaa Sæde i det Udvalg, der var nedsat, for saa vidt Sagen da var henvist til et særligt Udvalg — men det var den nok ikke, den var henvist til Finansudvalget paa det første Trin. Men bortset fra, hvilken Adgang det ærede Medlem har og har haft til at være bekendt med Detaillerne, skal jeg henvisse det ærede Medlem til at se efter i Tillæg C., Sp. 81—82. Der vil han finde Kommunalloven, som den blev vedtaget den 12. November 1900, og der vil han finde samtlige disse Love i Rækkefølge efter hinanden, og der vil han saa se, at med Hensyn til Tilskuddet til Kommunerne vilde det lige overfor det Forhold, hvormed her er Tale, ikke have hjulpet stort, idet Tilskuddet i væsentlig Grad var bundet til Afskrivning paa de gamle Grundskatter. Den personlige Skat vilde være vedbleven at være lige stor i Kommunerne Landet over. Det ærede Medlem maa huske, at i det Lovforslag, han stemte for, var Bestemmelsen den, at man skulde anvende Reglerne i § 7, som vist nok den Gang var § 16, straks ved de fulde 600 Kr.s Indtægt. Naar det ærede Medlem atter studerer de Forhold med det Kendskab, han en Gang har haft til disse Sager, saa vil han se, at denne Henvisning ikke har meget paa sig, den virker ikke stærkt overbevisende i Henseende til, at de ikke stemte for noget, der i Virkeligheden vilde have været uheldigere for Smaafolk end det nu gennemførte.

Saa var den Støtte, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds fik fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) maaske bedre. Han gik lige paa, han erklærede uden videre, at hele den Misfornøjelse, der er, er Skattelovens Skyld. Maa jeg gøre en lille personlig Bemærkning først til det ærede Medlem. Han siger, at jeg forleden Dag paa en meget statsmandsmæssig Maade sagde: Ja, naar denne Lov ikke virker ordentligt, kan det enten være Ligningskommissionernes eller Lovens Skyld. Punktum. Saa statsmandsmæssigt skulde jeg have udtalt mig efter det ærede Medlems Referat. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, naar han vil være personlig uar-